

U. Sage: Jeg paaflønner med Fornøielse de Udtalelser i Frihandelens Interesse, der ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Holbøks Amts 2den Valgtreds (Tschering), og jeg haaber derfor, at vi med Tiden bedre ville kunne forene os i saa Henseende end hidtil. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem, meente han, at vi med Hensyn til den fornødne Toldbegunstigelse for dette Foretagende skulde vedtage at betale den af Kongerigets særegne Kasse. Dette mener jeg, er den sidste Udvei. Jeg antager nemlig det som temmelig rimeligt, at der vil blive, som den ærede Minister ogsaa nævnedes, en almindelig lav nominel Told for Gjenstande, som behøvedes til den Slags offentlige Anlæg. Dette maa jo komme den ene Landsdeel ligesaa vel til gode som den anden, og man har i Hertugdømmerne i saa Henseende den samme Slags Formaal som vi. Vi have allerede tidligere her indrømmet enkelte Communer, som ville anlægge Gasværker og Sligt, en Toldnedsættelse paa de dertil fornødne Gjenstande af 5 pCt., om jeg minder ret, og det forekommer mig altsaa, at det neppe kan være nogen Tvivl underkastet, at Føllesrepræsentationen ogsaa vil gaae ind paa saadanne Begunstigelser, selv om den ikke skulde beslutte sig til at foretage saadanne almindelige Reforme i Toldsatserne, at alle sliige specielle Bevillinger kunde undgaaes.

Balle: Selv om vi fra vort Standpunkt her behandlede Lovene meget særligt, og meente, at Rigsraadet vilde behandle Sagerne fra et mere fælles Standpunkt, saa er der jo dog et Sted, hvor de særlige og de fælles Sager smelte sammen, og dette er i det Geheime-Statsraad. Hvad nu selve denne Sag angaaer, som her foreligger, da var der maaskee een Side, hvorfra den mere kunde faae Charakteren af en Statsag, idetmindste for nærværende Tid, og vi kunne ønske, at det var for megen lang Tid, og det var nemlig, naar en saadan Jernbane blev ført hen over det Sted, der nu for Tiden er Hans Majestæts Resident's. I denne Omstændighed kunde der maaskee ligge en Opfordring til at denne Sag meget snart blev fremsat,

at Jernbanen fik en saadan Retning, som den af mig antydede.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.

Ændringsforslag indkrævedes til Aflevering i Bureauet til Onsdag Middag.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klagere (Forslaget findes i Anhanget Spalte 85—86).

Justitsministeren: Saa ofte denne Sag har været bragt under Forhandling her i dette Thing, og dette skeer nu, saavidt jeg erindrer, for fjerde Gang, er der udtalt af Regeringen, at den finder, at Sagen frembyder mange Betæneligheder. Efter min fulde Overbeviisning, finder jeg mig foranlediget til at gjøre den samme Bemærkning. Ogsaa jeg finder, at Sagen frembyder mange Betæneligheder. Hvori disse Betæneligheder bestaae, finder jeg mig ikke opfordret til nu at udtale mig om. Sagen har saa ofte været undergivet en nøiagtig og dybtgaaende Forhandling, at jeg vilde misbruge Thingets Tid, dersom jeg nærmere vilde gaae ind paa at fremsætte Betænelighederne ved Sagen. Der er kun eet Punkt, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, et Punkt, som, saavidt jeg erindrer, ikke er blevet fremhævet under de tidligere Behandlinger. Det er nemlig den Omstændighed, at det Niemed, der tilstiftes naaet ved Lovforslaget, allerede, idetmindste for en Deel, er indrømmet. I den allerhøieste Bekjendtgjørelse til de jydskke Provindstilstænder af 8de October 1840 om Resultaterne af deres under den foregaaende Stænderforsamling afgivne Betænelinger og indgivne Andragender, er der af Kongen, som Svar paa en Petition, der var indgivet til ham af de nævnte Provindstilstænder, udtalt: at Hans Majestæt holder sig forviislet om, at hans Collegier og Departementer ikke under